

Бай *Нею* прѣдалъ „скжпитѣ си гости“ на бай *Вълю Мечката*; смигналъ му съ око, шепналъ му нѣщо на ухо и слѣдъ това съ накривенъ калпакъ, съ високо дигнатъ кривакъ, и свирейки съ уста, упжтилъ се, божемъ, за кошарата си. Бай *Вълю Мечката* съ присторена радостъ приелъ „приятелитѣ“ на бае *Нея* и видимо се загрижилъ за тѣхното спасение.

На 11-и май „скжпитѣ гости“ на бае *Въля* молебенъ си отсужили въ букака на тетевенския балканъ: — Раво сутринъта, щомъ захвана да се развиѣлява, ние бѣхме събудени отъ молигевующиятъ гласъ на О. Кирила. Той бѣше са исправилъ до едно дърво съ кржстжтъ въ ржката и слѣдваше да чете некои черковни молитвици и правила, което ни напомни, че днесъ е денътъ на нашите народни просвѣтителѣ Кирилъ и Методий. Въ тая черковна службица, зехме и ние участие, не лицемѣрно разбира са. И далматиницътъ *Стефо* даже, който едвали знаеше на кого са слави днесъ на 11-й май памятьта и който нѣмаше никакви причини да благоговѣе предъ черковното слово на О. Кирила, са кржстеше набожно, сжвѣмъ по нашенски. Слѣдъ свжршванието на службата, О. Кирилъ ни поздрави съ празникътъ.“ (стр. 254).

Когато „скжпитѣ гости“ сж служили молебенъ въ букака, въ това врѣме бай *Вълю Мечката* и бай *Нею Лисциѣта* правили пазарлъкъ съ тетевенскитѣ административни власти за главата на *Бенковски* — войвода. Ето ви портрета на бай *Вълю Мечката*: — „Послѣ десетина минути при насъ стоеше вече очи срѣщо очи, человекъ на петдесетъ годишна вжзраст, срѣденъ ржстъ, съ черни гжсти мустаци, изъ които са виждаха тукъ-тамъ бели влакна, съ голѣмо испжкнало чело, набжрчено като книженъ фенеръ, съ малки околчести сиви очи, които блѣщухаха, като на лѣсица и съ туплеетъ носъ, който приличаше на татарски ботушъ. Преминалата му вжзраст никакъ не сжотвѣтствуваше съ правото му, като фиданка тѣло и съ бжрзитѣ му лежки движения, свойственни само на двадесетъ годишни момчета. Щомъ тѣ са приближи до насъ, безъ никакво посвивявание или страхување отведнажъ протѣгна ржка да ни поздрави, като че да бѣше билъ и пребилъ съ насъ, като че да бѣ извѣстенъ, че тоя именно день ще да пма срѣща съ насъ.“ (стр. 262).

Пазарлъка билъ направенъ, плаца на прѣдателството билъ скроенъ, капана на *Свинарската* ржка билъ натѣкменъ; широко плѣщеститѣ и рунтаво гжрдиститѣ помаци съ запрѣгнати шишинета въ ржка